

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku A.R.B., M.B. i Ł.B.
przy uczestnictwie B.C., M.C., E.Z., K.Z. , Gminy T. oraz Skarbu Państwa - (...)
S. w W.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 3 sierpnia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) oddala wniosek uczestników B. C. oraz M. C. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić.

Nie można dopatrzeć się w treści skargi zarzutów mogących uzasadnić jej oczywistą zasadność. Skarga została oparta w zasadzie wyłącznie na drugiej podstawie kasacyjnej, przez zarzucenie naruszenia art. 398²⁰ k.p.c. w związku z tym, że Sąd drugiej instancji nie podzielił wykładni prawa zaprezentowanej przez Sąd Najwyższy we wcześniejszym orzeczeniu uchylającym postanowienie i przekazującym sprawę do ponownego rozpoznania. Poglądu tego nie można zaakceptować, skoro sam skarżący wskazuje, że naruszenie miało dotyczyć tego fragmentu stanowiska Sądu Najwyższego, w którym nakazuje on sądowi drugiej instancji wyjaśnić prawidłowość wyznaczenia punktów granicznych. W przedstawionym fragmencie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego nie wyrażono zatem żadnego wiążącego w rozumieniu art. 398²⁰ k.p.c. stanowiska prawnego, a jedynie wskazano na konieczność wyjaśnienia określonej kwestii przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Abstrahując od faktu, że Sąd drugiej instancji dokonał szczegółowego rozważenia tego zagadnienia w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, nie mogło dojść do uchybienia powołanemu przepisowi wobec braku dokonania odmiennej oceny prawnej.

Wniosek uczestników B. i M.C. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego został oddalony ze względu na złożenie odpowiedzi na skargę kasacyjną po upływie ustawowego terminu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

jw